

[DUDARZ *sb m*

sg N dudârz. \diamond *pl N* dudârze.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) – XVII w.

muz. Grający na dudach, dudarz: Loźni [...] ktorzy lie ná flůzbę doroczną náymuią/ tákże Dudarze/ fkomoroŝy/ káždy od ŝiebie pogroŝy dwudźieŝtu y czterech dáć powinien. Konst 195 [uniwersal poborowy z r. 1578]; Dudy/ Tibia vtricularis. Dudarz/ vtricularius Volck Eee3v.

Synonim: gajda.

Cf DUDA

MK